

DECIZIE

14 iunie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele ședinței, judecătorul Iulia Sîrcu

Judecătorii

Maria Ghervas, Ion Druță

Oleg Sternioală, Mariana Pitic

examinând recursurile declarate de către Societatea pe acțiuni „Avicola-Nord” și Societatea cu răspundere limitată „Rusagro-Prim”,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a Societății cu răspundere limitată „Rusagro-Prim” împotriva Societății pe acțiuni „Avicola-Nord” cu privire la încasarea datoriei și a dobânzii de întârziere și la cererea reconvențională a Societății pe acțiuni „Avicola-Nord” împotriva Societății cu răspundere limitată „Rusagro-Prim” cu privire la declararea nulității actelor juridice,

împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 13 decembrie 2016, prin care a fost admis apelul declarat de către reprezentantul Societății cu răspundere limitată „Rusagro-Prim”, avocatul Radu Demcenco, casată hotărârea Judecătoriei Fălești din 26 aprilie 2016 în partea respingerii acțiunii inițiale și emisă în această parte o nouă hotărâre de admitere parțială a acțiunii inițiale, iar în rest hotărârea a fost menținută,

c o n s t a t ă :

La data de 25 iulie 2013, SRL „Rusagro-Prim” a depus cerere de chemare în judecată împotriva SA „Avicola-Nord” cu privire la încasarea datoriei și a dobânzii de întârziere.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că, la data de 01 septembrie 2011, a încheiat cu SA „Avicola-Nord” contractul de vânzare-cumpărare nr. 01/09.

Menționează că, conform contractului enunțat, SA „Avicola-Nord” s-a obligat să achite marfa în termen de o lună de la livrare, obligație care nu a fost respectată de către pârâtă și nu a achitat în termen marfa livrată.

Solicită încasarea de la pârâtă a sumei de 343890 lei, cu titlu de datorie și a sumei de 10 316 lei, cu titlu de taxă de stat.

La data de 18 decembrie 2014, SRL „Rusagro-Prim” a depus cerere de modificare a cuantumului pretențiilor, solicitând încasarea de la pârâtă a datoriei în sumă de 343890 lei, a dobânzii de întârziere în sumă de 59474,10 lei și a taxei de stat în sumă de 12100,92 lei.

La data de 19 decembrie 2014, SA „Avicola-Nord” a depus cerere reconvențională împotriva SRL „Rusagro-Prim” cu privire la declararea nulității actelor juridice.

În motivarea acțiunii reconvenționale pârâta a invocat că, facturile fiscale FU 2967638 din 01 octombrie 2012, FU 2967737 din 25 octombrie 2012, FU 2967741 din 25 octombrie 2012, FU 2967758 din 29 octombrie 2012 și BV 1764216 din 06 noiembrie 2012, pretinse a fi eliberate în baza contractului de vânzare-cumpărare nr. 01/09 din 01 septembrie 2011 și în baza cărora a fost formată datoria, sunt ilegale.

Menționează că, facturile fiscale enunțate au fost semnate de persoane necunoscute, care nu dispun de dreptul de a reprezenta SA „Avicola-Nord” în relațiile cu persoanele terțe.

Susține că conform art. 4 din Legea cu privire la antreprenoriat și întreprinderi, dreptul de a reprezenta întreprinderea în relațiile cu terții, fără procură, îl are doar administratorul societății.

Afirmă că, conform datelor din Registrul de stat al persoanelor juridice, în calitate de administrator al SA „Avicola-Nord” atît la momentul întocmirii facturilor fiscale, cît și în prezent, figurează Serghei Sotnicov.

Relevă că, SA „Avicola-Nord” nu a primit marfa indicată în facturile fiscale enunțate și nu poate fi obligat să achite valoarea acesteia.

Solicită declararea nulității facturilor fiscale FU 2967638 din 01 octombrie 2012, FU 2967737 din 25 octombrie 2012, FU 2967741 din 25 octombrie 2012, FU 2967758 din 29 octombrie 2012 și BV 1764216 din 06 noiembrie 2012, eliberate de către SRL „Rusagro Prim”.

Prin hotărârea Judecătorei Fălești din 26 aprilie 2016 au fost respinse acțiunea inițială și acțiunea reconvențională.

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 13 decembrie 2016 a fost admis apelul declarat de către reprezentantul SRL „Rusagro-Prim”, avocatul Radu Demcenco, casată hotărârea primei instanțe în partea respingerii acțiunii inițiale și emisă în această parte o nouă hotărâre, prin care acțiunea inițială a fost admisă parțial și au fost încasate din contul SA „Avicola-Nord” în beneficiul SRL „Rusagro-Prim” suma de 343890 lei, cu titlu de datorie și suma de 10585 lei, cu titlu de cheltuieli de judecată. În rest acțiunea inițială a fost respinsă. În rest hotărârea primei instanțe a fost menținută.

La data de 15 decembrie 2016 și 23 ianuarie 2017, SA „Avicola-Nord” a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și menținerea hotărârii primei instanțe, cu încasarea din contul intimitei a taxei de stat pentru depunerea cererii de recurs.

În motivarea recursului a indicat că, decizia instanței de apel este ilegală și neîntemeiată, deoarece instanța de apel nu a aplicat legea care urma a fi aplicată și a interpretat eronat legea, precum și a încălcat normele de drept procedural.

Menționează că, SRL „Rusagro-Prim” a omis termenul de prezentare a apelului motivat și de achitare a taxei de stat și, prin urmare, cererea de apel urma a fi restituită.

Susține că, prin prezentarea apelului motivat și a dovezii de plată a taxei de stat abia la data de 10 octombrie 2016, SRL „Rusagro-Prim” a abuzat de drepturile sale procedurale, iar instanța de apel urma să pună capăt acestui abuz prin restituirea apelului.

Afirmă că, directorul SA „Avicola-Nord”, S. Sotnicov a fost prezent în ședința de judecată din luna octombrie 2016 și a înaintat un demers, prin care a solicitat restituirea apelului declarat de către SRL „Rusagro-Prim”, însă instanța de apel nu a pus în discuție acest demers, astfel, încălcând dreptul SA „Avicola-Nord” la un proces echitabil..

Relevă că, înscrisurile anexate la cererea de apel suplimentară depusă de către SRL „Rusagro-Prim” au putut fi prezentate la judecarea cauzei în prima instanță, pentru care motive acestea urmau a fi declarate inadmisibile de către instanța de apel și urmau a fi restituite.

Invocă că, SRL „Rusagro-Prim” nu a respectat procedura prealabilă de soluționare a cauzei pe cale extrajudiciară, iar acest fapt a fost invocat de către recurentă în instanța de apel, însă a fost ignorat.

Mai invocă că, argumentele invocate de către SRL „Rusagro-Prim” în cererea de apel suplimentară precum că, termenul de achitare a datoriei pentru SA „Avicola-Nord” urmează a fi calculat de la data depunerii cererii de chemare în judecată sunt neîntemeiate și lipsite de suport juridic, deoarece din interpretarea art.575 alin. (1) din Codul civil reiese cu certitudine că, creditorul, până la depunerea cererii de chemare în judecată, urmează să înainteze debitorului o pretenție, prin care să solicite executarea obligației.

Menționează că, solicitările SRL „Rusagro-Prim” sunt nefondate și eronate au fost admise de către instanța de apel, deoarece aceasta nu a prezentat nici o probă, prin care să confirme temeinicia pretențiilor din acțiune.

Susține că, SRL „Rusagro-Prim” a modificat temeiul de drept al acțiunii în ordine de apel, fapt ce contravine prevederilor art. 372 alin. (3) CPC.

Afirmă că, facturile fiscale FU 2967741 din 25 octombrie 2012, FU2967737 din 25 octombrie 2012, FU 2967758 din 29 octombrie 2012 și BV 1764216 din 06 noiembrie 2012 au fost prezentate în primă instanță de către SRL „Rusagro-Prim” cu încălcarea prevederilor art. 138 alin. (4) CPC și, prin urmare, aceste facturi fiscale corect nu au fost puse la baza hotărârii pronunțate.

Relevă că, facturile fiscale prezentate de către SRL „Rusagro-Prim” în instanța de apel nu sunt admisibile, deoarece au fost prezentate abia la judecarea cauzei în ordine de apel, contrar art. 372 alin. (1) și (1¹) CPC și nu sunt autentificate conform procedurii stabilite la art. 138 alin. (4) CPC.

Mai relevă că, facturile fiscale, în baza cărora se presupune că a fost formată datoria, au fost semnate de T. Stadinciuc și T. Criclivaia, însă aceste persoane nu au calitate de persoană de răspundere a cumpărătorului, după cum prevede pct. 10 din Instrucțiunea privind completarea formularului tipizat primar cu regim special „Factură Fiscală”, aprobată prin ordinul Ministerului Finanțelor nr. 115 din 06 septembrie 2010, or, la dosar nu sunt administrate probe, care să confirme acest fapt.

Invocă că, cerința înaintată de către SRL „Rusagro-Prim” cu privire la încasarea dobânzii de întârziere conform art. 619 din Codul civil este neîntemeiată, or, ultima nu a făcut dovada faptului că, SA „Avicola-Nord” este în întârziere față de SRL „Rusagro-Prim”.

Declară că este neîntemeiată și cerința înaintată de către SRL „Rusagro-Prim” cu privire la încasarea dobânzii conform art. 372 alin. (3) CPC, deoarece această normă de drept reglementează dreptul ultimei de a solicita încasarea dobânzii pentru sumele adjudecate de la data pronunțării hotărârii primei instanțe până la data pronunțării deciziei instanței de apel.

La data de 23 ianuarie 2017, SA „Avicola Nord” a declarat recurs suplimentar, invocând că, instanța de apel, contrar materialelor cauzei și a explicațiilor părților, a constatat unilateral și din oficiu existența unor raporturi contractuale de transport între părți, la materialele dosarului lipsind careva acte în confirmarea unui astfel de contract.

Menționează că, instanța de apel, deși, a constatat că, nu există nici un contract de vânzare-cumpărare între părți, a invocat în susținerea soluției adoptate prevederile art. 753 și 760 din Codul civil, circumstanță ce denotă că, instanța de apel a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată.

Susține că, prin cererea de apel suplimentară SRL „Rusagro-Prim” a recunoscut că nu are încheiat cu SA „Avicola-Nord” un contract de vânzare-cumpărare, deoarece contractul anexat la dosar nu a fost semnat de către SA „Avicola-Nord”.

La data de 10 martie 2017, SRL „Rusagro-Prim” a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel în partea respingerii pretenției cu privire la încasarea dobânzii de întârziere și pronunțarea unei noi hotărâre de admitere integrală a acțiunii inițiale, cu încasarea sumei de 59474,10 lei, cu titlu de dobândă de întârziere solicitată în prima instanță, a sumei de 37554,67 lei, cu titlu de dobândă de întârziere suplimentară, calculată pentru perioada de după adoptarea hotărârii primei instanțe până la data de 08 noiembrie 2016, a taxei de stat în sumă de 11718,25 lei și a taxei de stat pentru depunerea cererii de recurs în sumă de 1455,43 lei.

În motivarea recursului a invocat că, nu este de acord cu decizia instanței de apel în partea respingerii pretenției cu privire la încasarea dobânzii de întârziere

Menționează că, în speță sunt aplicabile prevederile Codului civil, cărora instanța de apel nu le-a dat o apreciere justă în raport cu circumstanțele constatate și, anume, art. 9 alin. (1), 10 alin. (1), 14 alin. (1), 575 alin. (1), 602 alin. (1) și (2), 617 alin. (1) și (2) lit. g) și i), 618 și 619 alin. (1) și (2) din Codul civil.

Consideră că, solicitarea sa de a încasa din contul intimatăi dobânda de întârziere în sumă totală de 97028,77 lei este justificată, echitabilă și în corelație cu normele legale. Or, marfa, pentru care a fost acumulată datoria, a fost livrată în perioada 25 octombrie 2012-06 noiembrie 2012, adică recurenta, aproape 5 ani, a fost privată de mijloace financiare, pe care urma să le primească ca urmare a livrării mărfii către intimată.

În conformitate cu art. 440 alin. (2) Codul de procedură civilă, completul din 3 judecători prin încheierea din 12 mai 2017 a considerat recursurile admisibile și a dispus examinarea fondului de un complet din 5 judecători.

La data de 30 mai 2017, SA „Avicola-Nord” a depus cerere de recurs suplimentară, invocând că, la materialele dosarului lipsește o încheiere de prelungire a termenului de înlăturare a neajunsurilor stabilite în încheierea Curții de Apel Bălți din 17 iunie 2016, circumstanță ce denotă că, termenul de depunere a apelului motivat și prezentare a dovezii de plată a taxei de stat a fost prelungit în lipsa unui act procedural, emis în conformitate cu art. 269 și 270 CPC.

Relevă că, în Recomandarea Curții Supreme de Justiție nr. 99 din 14 aprilie 2017 cu privire la interpretarea normelor de drept ce vizează termenele de procedură a fost indicat expres că, în cazul în care instanța de judecată a stabilit data și ora până la care trebuie efectuată acțiunea (operațiunea) procesuală, partea care trebuie să o execute are obligația de a îndeplini acțiunea (operațiunea) respectivă până la data și ora indicată în actul de dispoziție judecătorească. Termenul imperativ stabilit de către instanța de judecată (judecător) este unul obligatoriu și peremptoriu, asemenea celui prevăzut de lege.

Afirmă că, soluția instanței de apel în partea ce ține de punerea pe rol a apelului declarat de către SRL „Rusagro-Prim” este una ilegală, nemotivată și arbitrară.

În conformitate cu art. 444 CPC, recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces.

Studiind materialele dosarului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră recursul declarat de către SRL „Rusagro-Prim” neîntemeiat și care urmează a fi respins, iar recursul declarat de către SA „Avicola-Nord” întemeiat și care urmează a fi admis cu casarea deciziei instanței de apel în partea admiterii acțiunii inițiale și menținerea în această parte a hotărârii primei instanțe, iar în rest menținerea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. a) CPC, instanța de recurs, după ce judecă recursul, este în drept să respingă recursul și să mențină decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. f) CPC, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să admită recursul, să caseze decizia instanței de apel și să mențină hotărârea primei instanțe.

Înaintând prezenta cerere de chemare în judecată, SRL „Rusagro-Prim” a solicitat încasarea de la SA „Avicola-Nord” a datoriei în sumă de 343890 lei, a dobânzii de întârziere în sumă de 59474,10 lei și a taxei de stat în sumă de 12100,92 lei.

La rândul său, SA „Avicola-Nord”, înaintând prezenta cerere reconvențională, a solicitat declararea nulității facturilor fiscale FU 2967638 din 01 octombrie 2012, FU 2967737 din 25 octombrie 2012, FU 2967741 din 25 octombrie 2012, FU 2967758 din 29 octombrie 2012 și BV 1764216 din 06 noiembrie 2012, eliberate de către SRL „Rusagro Prim”.

Prima instanță, fiind investită cu judecarea prezentei cauze, a ajuns la concluzia netemeinicii acțiunii inițiale și acțiunii reconvenționale.

Ulterior, instanța de apel, fiind investită cu judecarea apelului declarat de către reprezentantul SRL „Rusagro-Prim”, avocatul Radu Demcenco, a ajuns la concluzia temeinicii acestuia, casând hotărârea primei instanțe în partea respingerii acțiunii inițiale și pronunțând în această parte o nouă hotărâre, prin care a admis parțial acțiunea inițială și a încasat de la SA „Avicola-Nord” în beneficiul SRL „Rusagro-Prim” suma de 343890 lei, cu titlu de datorie și suma de 10585 lei, cu titlu de cheltuieli de judecată, iar în rest menținând hotărârea primei instanțe.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție, analizând materialele anexate la dosar, în coraport cu legislația în vigoare ce guvernează raportul juridic litigios, consideră că, concluzia instanței de apel cu privire la admiterea parțială a acțiunii inițiale este greșită.

Conform art. 8 alin. (2) lit. a) din Codul civil, drepturile și obligațiile civile apar din contracte și din alte acte juridice.

Conform art. 512 alin. (1) din Codul civil, în virtutea raportului obligațional, creditorul este în drept să pretindă de la debitor executarea unei prestații, iar debitorul este ținut să o execute. Prestația poate consta în a da, a face sau a nu face.

Conform art. 514 din Codul civil, obligațiile se nasc din contract, fapt ilicit (delict) și din orice alt act sau fapt susceptibil de a le produce în condițiile legii.

Conform art. 753 alin. (1) din Codul civil, prin contractul de vânzare-cumpărare, o parte (vânzător) se obligă să predea un bun din în proprietate celeilalte părți (cumpărător), iar aceasta se obligă să preia bunul și să plătească prețul convenit.

În conformitate cu art. 118 alin. (1) CPC, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel.

Din materialele dosarului rezultă că, SRL „Rusagro-Prim” a invocat în cererea de chemare în judecată existența obligației SA „Avicola-Nord” de a achita suma solicitată în baza contractului de vânzare-cumpărare nr. 01/09 din 01 septembrie 2011, însă nu a probat existența unui astfel de contract. Or, din copia înscrisului cu denumirea de contract de vânzare-cumpărare nr. 01/09 din 01 septembrie 2011, anexat la cererea de chemare în judecată, în care în calitate de vânzător este indicat SRL „Rusagro-Prim” și în calitate de cumpărător – SA „Avicola-Nord” se atestă că, lipsește semnătura persoanei responsabile, cât și amprenta sigiliului SA „Avicola-Nord”.

La caz, se reține că, din însăși esența sa, contractul de vânzare-cumpărare reprezintă un act juridic bilateral.

Conform art. 196 alin. (3) din Codul civil, actul juridic bilateral este manifestarea de voință concordantă a două părți.

Astfel, se constată că, în speță, lipsește manifestarea de voință a SA „Avicola-Nord” la încheierea contractului de vânzare-cumpărare nr. 01/09 din 01 septembrie 2011.

Prin urmare, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră că, prima instanță corect a concluzionat că,

între SRL „Rusagro-Prim” și SA „Avicola-Nord” nu a fost încheiat un contract de vânzare-cumpărare, în temeiul căruia să existe între părți un raport obligațional.

În conformitate cu art. 121 CPC, instanța judecătorească reține spre examinare și cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existența sau inexistența de circumstanțe, importante pentru soluționarea justă a cazului.

Ținând cont de prevederile legale enunțate, instanța de recurs ține să menționeze că, actele de verificare, anexate la cererea de chemare în judecată, nu pot fi reținute în calitate de probe, care confirmă existența unei datorii a SA „Avicola-Nord” față de SRL „Rusagro-Prim” în temeiul unui contract de vânzare-cumpărare (f. d.3, 12, vol. I).

Conform pct. 72 din Regulamentul privind inventarierea, aprobat prin ordinul Ministerului Finanțelor nr. 60 din 29 mai 2012, soldurile efective ale creanțelor și datoriilor trebuie să fie confirmate prin extrase de conturi INV-9 „Extras de cont” (Anexa 13) și/sau acte de verificare a decontărilor reciproce. Extrasul de cont se întocmește și se remite entităților pentru confirmare. Entitățile care primesc extrasele de cont sunt obligate să confirme în decurs de 5 zile lucrătoare din ziua primirii acestora soldul creanței/datoriei și să comunice obiecțiile lor.

Din materialele dosarului rezultă că, actele de verificare enunțate nu au fost confirmate de către reprezentantul SA „Avicola-Nord”, lipsind semnătura și amprenta sigiliului.

Totodată, din materialele dosarului rezultă că, SRL „Rusagro-Prim” nu a prezentat nici o probă, care ar confirma că actele enunțate au fost expediate în adresa SA „Avicola-Nord” pentru confirmare.

Mai mult ca atât, pe parcursul judecării cauzei s-a constatat că, actele de verificare conțin date total diferite. Or, conform cererii de chemare în judecată depusă de către SRL „Rusagro-Prim”, aceasta a solicitat încasarea datoriei în sumă de 343890 lei, însă conform actului de verificare pe perioada 01 octombrie 2012-24 iulie 2013, soldul constituie 201760 lei, iar conform actului de verificare pe perioada 15 august 2012-15 iunie 2013, soldul constituie 618298 lei.

La caz, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție mai reține că, facturile fiscale FU 2967638 din 01 octombrie 2012, FU 2967737 din 25 octombrie 2012, FU 2967741 din 25 octombrie 2012, FU 2967758 din 29 octombrie 2012 și BV 1764216 din 06 noiembrie 2012, anexate la cererea de chemare în judecată, de asemenea, nu pot fi reținute în calitate de probe, care confirmă existența unei datorii a SA „Avicola-Nord” față de SRL „Rusagro-Prim”, deoarece ele au fost prezentate în prima instanță doar în copii, iar pe aceste copii este aplicată doar amprenta sigiliului SRL „Rusagro-Prim” (f. d. 5-9, vol. I).

Mai mult ca atât, copiile de pe facturile fiscale enunțate nu au fost autentificate în modul stabilit de lege. Or, în conformitate cu art. 138 alin. (4) CPC, înscrisul se depune în original sau în copie autentificată în modul stabilit de lege, indicându-se locul de aflare a originalului.

În conformitate cu art. 372 alin. (1) și (1¹) CPC, părțile și alți participanți la proces au dreptul să prezinte noi probe dacă au fost în imposibilitatea să o facă la

examinarea pricinii în primă instanță. Instanța de apel nu are dreptul să administreze probele care au putut fi prezentate de participanții la proces în primă instanță, cu excepția situației stabilite la alin.(1).

La caz, se reține că, instanța de apel, admițând parțial acțiunea inițială, a reținut că, pe parcursul anului 2012, între SRL „Rusagro-Prim”, în calitate de vânzător și SA „Avicola-Nord”, în calitate de cumpărător, au avut loc mai multe tranzacții de livrare a bunurilor și prestare a serviciilor, fapt confirmat prin facturile fiscale, anexate la actele cauzei (f. d. 162-181, vol. II).

Din materialele dosarului rezultă că, facturile fiscale (f. d. 162-176, vol. II) nu au fost prezentate de către SRL „Rusagro-Prim” în cadrul examinării cauzei în primă instanță.

De asemenea, din materialele dosarului rezultă că, SRL „Rusagro-Prim” nu a demonstrat că, a fost în imposibilitate de a prezenta facturile fiscale enunțate la examinarea cauzei în primă instanță.

Prin urmare, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră că, instanța de apel nu era în drept să administreze probe, care au putut fi prezentate de către SRL „Rusagro-Prim” în prima instanță.

În asemenea circumstanțe, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră că, prima instanță corect a concluzionat că, în cazul din speță nu a fost probat faptul existenței unei obligații pecuniare a SA „Avicola-Nord” de a achita SRL „Rusagro-Prim” suma de 343890 lei și, prin urmare, temeinic și legal a respins acțiunea inițială.

Argumentul invocat de către recurenta-pârâta precum că, instanța de apel urma să restituie cererea de apel depusă de către SRL „Rusagro-Prim” nu poate fi reținut, deoarece din materialele dosarului rezultă că, la data de 04 iulie 2016, ultima a declarat recurs împotriva încheierii instanței de apel din 17 iunie 2016, prin care nu a fost dat curs cererii de apel depusă de către SRL „Rusagro-Prim”, fiindu-i acordat un termen până la data de 19 iulie 2016 pentru înlăturarea neajunsurilor și, anume, prezentarea apelului motivat și a dovezii de plată a taxei de stat.

Astfel, din considerentele menționate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge recursul declarat de către SRL „Rusagro-Prim”, de a admite recursul declarat de către SA „Avicola-Nord”, de a casa decizia instanței de apel în partea admitterii parțiale a acțiunii inițiale și de a menține în această parte hotărârea primei instanțe, iar în rest de a menține decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe.

În conformitate cu art. 94 alin. (1) CPC, instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cerere, părții care a avut câștig de cauză cheltuielile de judecată.

Ținând cont de prevederile legale enunțate, precum și de faptul că, recursul declarat de către SA „Avicola-Nord” a fost admis, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră necesar de a încasa din contul SRL „Rusagro-Prim” în beneficiul SA „Avicola-Nord” taxa de stat pentru depunerea cererii de recurs în sumă de 6100 lei.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. a) și f) CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

d e c i d e:

Se respinge recursul declarat de către Societatea cu răspundere limitată „Rusagro-Prim”.

Se admite recursul declarat de către Societatea pe acțiuni „Avicola-Nord”.

Se casează decizia Curții de Apel Bălți din 13 decembrie 2016 în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a Societății cu răspundere limitată „Rusagro-Prim” împotriva Societății pe acțiuni „Avicola-Nord” cu privire la încasarea datoriei și a dobânzii de întârziere și la cererea reconvențională a Societății pe acțiuni „Avicola-Nord” împotriva Societății cu răspundere limitată „Rusagro-Prim” cu privire la declararea nulității actelor juridice în partea admiterii parțiale a acțiunii inițiale și se menține în această parte hotărârea Judecătorei Fălești din 26 aprilie 2016.

În rest se menține decizia Curții de Apel Bălți din 13 decembrie 2016 și hotărârea Judecătorei Fălești din 26 aprilie 2016.

Se încasează din contul Societății cu răspundere limitată „Rusagro-Prim” în beneficiul Societății pe acțiuni „Avicola-Nord” taxa de stat pentru depunerea cererii de recurs în sumă de 6100 (șase mii o sută) lei.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței,
judecătorul
Judecătorei

Iulia Sîrcu

Maria Ghervas

Ion Druță

Oleg Sternioală

Mariana Pitic